

Základní škola Dobiášova
Liberec

Školní časopis

DOBIÁŠEK

Příspěvky v časopise jsou ryze žákovské práce. Mohou se v nich vyskytovat stylistické nedokonalosti, případně jiné chyby, které nebyly zcela vymýceny a opraveny. Žáci jsou na cestě a pracovat tímto způsobem se teprve učí. Budme proto shovívaví.

Milí čtenáři,

je tu další číslo našeho školního časopisu Dobiášek. Po dlouhé době na vás opět čeká spousta vašich příběhů, básniček, vtipů a také rozhovor - tentokrát s paní učitelkou Křenovskou.

Na vydávání Dobiáška se podílíte především vy, žáci. Proto pokud máte nějaký zajímavý příběh, básničku či jakýkoliv příspěvek, se kterým byste se s námi chtěli podělit, napište na **casopisdobiasek@seznam.cz**. Opět se uvidíme až v novém školním roce, proto se těším na všechny vaše zajímavé prázdninové zážitky, které mi pošlete.

Mějte se hezky a užijte si letní prázdniny plnými doušky!

Váš Dobiášek

OBSAH

Rozhovor s paní učitelkou Křenovskou	4
Křečci	5
Sportovní soustředění V.C v Itálii	6
Jarní prázdniny	8
Básničky o Liberci	9
Štědrý den	10
Básničky	11

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU KŘENOVSKOU

1. Proč jste se rozhodla být zrovna paní učitelkou?

Věděla jsem už od školky, že chci být paní učitelkou.

2. A proč jste si zrovna vybrala obor Výtvarné a Hudební výchovy?

Protože se mi to líbí a zajímám se o to.

3. Chtěla jste být někdy zpěvačkou?

Ne, nikdy!

4. Přihlásila by jste se někdy do SuperStar?

Ne.

5. Proč jste nastoupila zrovna na školu Dobiášova?

Protože, je tady hodně dětí.

6. Kolik let pracujete na škole Dobiášova?

Teď 4 rok.

7. Chtěla jste někdy odejít?

Ne, nemám ani jsem neměla důvod.

8. Máte doma nějaké zvířátko?

Ne, žádné.

9. Jaká třída podle Vás je na škole nejhorší?

Žádná!

10. Kolik tříd učíte?

2.stupeň a pár z 1.stupně

Medailonek

Oblíbená barva	Modrá
Oblíbené zvíře	Tygr
Znamení zvěrokruhu	Ryba
Nejhorší známka na vysvědčení	Bez komentáře
Věk	Ztratila rodný list ;)
Oblíbený časopis	Časopisy o autech

Nikola Ničová a Veronika Švérmová VII.A

KŘEČCI

V roce 2007/2008 jsme měli dva nové křečky. Měli jsme jednoho šedého a jednoho bílého. Tomu bílému jsme říkali Bublina a tomu šedému jsme říkali Lolek. Asi po třech týdnech se nám ztratil Lolek, nevěděli jsme, jak se nám mohl ztratit. Další den, asi okolo šesti hodin, jsme celá rodina šli hledat Lolka po bytě. Pak jsem ho našla já, ve sklepě v krabičce. Tak jsme ho dali zpět do klece a pořádně jsme ji zavřeli.

Po jednom měsíci jsem ráno vstala a viděla jsem tam dva malé křečky. Pojmenovali jsme je Berta a Marta. Později jsme na ně úplně zapomněli a nedali jsme jim najíst. Tak Lolek snědl malou Bertu, protože měl hlad. Když jsem to šla říct mamce a sestře, tak moje sestra měla husinu a vyváděla. Mamka si také myslela, že ji snědl Lolek, tak ho šla prodat. Nakonec Bublina snědla malou Bertu a zemřela. Pak jsme už radši žádné zvířátko neměli.

Hanka Vošohlídková

SOUSTŘEDĚNÍ V.C V ITÁLII

Soustředění v Itálii

5.C na soustředění v Itálii,
neměla vůbec dlouhou chvíli.

Hráli jsme hodně her a soutěží,
našli i spoustu mušlí na pláži.

Výlety úžasné a prima,
nejvíce se mi líbila Fiabilandia.

V moři velké vlny byly,
s učitelkou jsme se vyřádili.

Stavěli jsme z písku mořskou pannu,
vyhráli jsme první cenu.

Moc se mi tam líbilo,
hlavně když sluníčko svítilo.

Zuzana Doudová

Itálie 5.C 2009

Jeli jsme s 5.C k moři,
zažili jsme i bouři.
V moři jsme se koupali
a velké vlny zažili.

Z moře se nám moc nechtělo,
i sluníčko to vidělo.

Jakub Kušnirak

Itálie s 5.C

Když jsem byla v Itálii
bylo tam pěkné teplíčko,
taky u nás na pokoji
svítilo zvenčí sluníčko.

Jela jsem tam se třídou
a to letos v září,
hráli jsme přehazovanou
a koupali se v moři.

Druhý den jsme ráno vstali
a jeli do Fiabilandia
pak nás všechny nohy boleli
a usnula jsem i já.

Spali jsme až do rána
pak jsme jeli domů,
zdálo se mi o tom
jak na podzim jedem znovu.

Kateřina Rengerová

Sportovní soustředění 5.C v Itálii

V září jsme byli na sportovním soustředění, konalo se v Itálii. První den, ještě před tím, než jsme se ubytovali, jsme šli k moři. Každý den jsme chodili k moři a koupali jsme se. A hlavně jsme na pláži sportovali. Na výletě jsme byli v zábavném parku Fiabilandia a také v Italských miniaturách. Večer jsme někdy šli do města, kde byly stánky a občůdky. Pořádali jsme zábavné večery a diskotéky.

V moři byly většinou velké vlny. Poslední den, než jsme balili, bylo vyhodnocení olympiády a soutěží, všichni dostali nějaké ceny. Naštěstí celá 5.C dojela domů v pořádku. U školy už čekali šťastní rodiče. Bylo to zábavné, moc se mi to líbilo a chtěl bych se tam podívat znovu.

Vít Pospíšil

ŠKOLA

Škola, škola, školička,
je to moje matička.
Naučí mě, co nevím,
ostatní si ověřím.

Ráda do ní chodím,
všechno se tam dozvím.
Matika je nejlepší,
ale žádný předmět není nejhorší!

Takhle tomu bude vždycky,
vzdělávat se budu.
Učitelé jsou jen rádi,
když budeme slušní.

NEKALÝ PODZIM

V říjnu sněží velice,
až mě studí pravice.
Stará paní nadává,
spadla přímo na záda.

Sklouzla se a spadla na zem.
Nesnáším dny s tímhle mrazem.
Chtěla pejska vyvenčit,
tahle zima musí skončit!

Pavλίna Bucková V.A

ŠTĚDRÝ DEN

Bylo ráno 24.12. a jako každý rok se naše rodina vypravila na Ještěd. Já s bráchou jsme si vzali boby, naši šli pěšky. Dojeli jsme autem k lanovce a lanovkou jsme vyjeli na Ještěd. Jaké bylo naše zklamání, když jsme nahoře vystoupili z lanovky a neviděli jsme na krok. Byla tam strašná mlha a foukal silný vítr. Nám to ale nevadilo, sedli jsme na boby a frčeli jsme dolů. Na Ještědce jsme počkali na rodiče. Šli jsme kousek lesem a tatku napadlo, že bychom mohli vlézt pod stromy, bráška se trochu bál, ale já jsem byla odvážná.

Lezli jsme pod stromy, kde bylo hodně sněhu, schovávali se, koulovali se, přidali se i rodiče a nakonec jsme zažili spoustu legrace. Jeli jsme na bobech přes Pláně až k tramvaji. Domů jsme se vrátili až odpoledne a maminka začala vařit štědrovečerní večeři. Rodiče si pochutnali na kaprovi se salátem a já s bráchou na řízku s bramborovou kaší. Po večeři nás čekalo krásné překvapení, spousta dárečků pod stromečkem.

Sabina Mahovská V.A

ZIMA

Chumelí se, padá sníh,
pojedeme na saních.

Když je zima, ven to láká,
postavíme sněhuláka.

Do krmítka ptáčkům dáme,
s radostí si zabruslíme.

NÁHLÁ ZIMA

Zima přišla dřív než měla,
sněhem všechno zasypala.

Auta, stromy, silnice,
měli problém nejvíce.

Děti se hned koulovaly,
radost z toho velkou měly.

Marek Lehký V.A

JARNÍ PRÁZDNINY

O jarních prázdninách jsem byla u tety a u strejdy v Krkonoších s mojí sestřenicí Evou. Druhý den jsme šly na lyže. V jednu hodinu jsme šly teda lyžovat. Vylezly jsme na kopec a nasadily jsme si lyže. Eva jela první ,jela, jela a najednou vjela do lesa, protože neuměla moc lyžovat. Když jsem ji uviděla, běžela jsem za ní. Vběhla jsem do lesa a rozhlédla jsem se po lese a uviděla jsem jenom její jednu lyži, jak trčí ze sněhu.

Rozběhla jsem se k té lyži a uviděla jsem ji, jak má hlavu zabořenou ve sněhu. Pomohla jsem jí, když se dostala ven, řekla mi, že ztratila lyži. Šly jsme ji hledat. Asi po půl hodině jsme našly půlku lyže, druhá byla pod stromem. Já jsem tam vlezla a vytáhla ji. Potom jsme šly k naší chatě, tam Evin bratr stavěl sněhuláka. Když nás uviděl, začal se řehtat a spadl na toho sněhuláka a začal brečet, tak jsme se zase řehnily my.

Radka Zavoralová

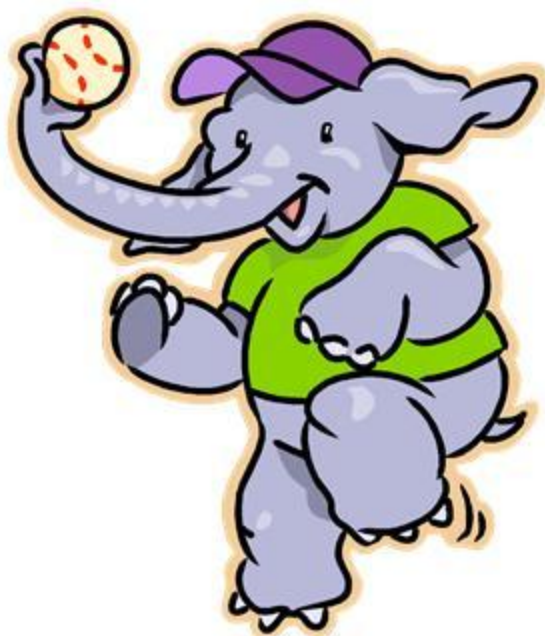
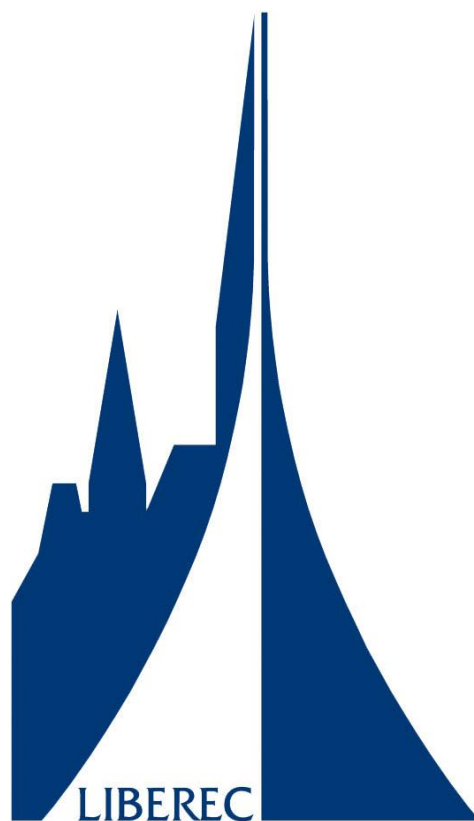
MOJE MĚSTO LIBEREC

Liberec je město kopců
plný lidí a sportovců.

Je zde plno obchodů
plných věcí a schodů.

Dneska je tu málo parků
Za to hodně paneláků,
Betónů a silnic
a nestojí to za nic!

Gabriela Suchá VI.A

LIBEREC

Krásné město Liberec
je to tu samý kopec.
Na Ještěd lanovkou jezdíme,
krásnou krajinu vidíme.

V zologické zahradě
máme slony v ohradě.
Jsou tu taky opice,
ty se nám líbí nejvíce.

Žákyně VI.A